TRIBUNALENS DOM (åttonde avdelningen)

den 18 mars 2010 *

I mål T-94/08,

Centre de coordination Carrefour SNC, Bryssel (Belgien), företrätt av advokaterna X. Clarebout och K. Platteau,

sökande,

mot

Europeiska kommissionen, företrädd av J.–P. Keppenne, i egenskap av ombud,

svarande,

angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut 2008/283/EG av den 13 november 2007 om den stödordning som Belgien har genomfört till förmån för samordningscenter som är etablerade i Belgien och om ändring av beslut 2003/757/EG (EUT L 90, 2008, s. 7), eftersom det i beslutet inte föreskrivs en lämplig övergångsperiod,

meddelar

* Rättegångsspråk: franska.

TRIBUNALEN (åttonde avdelningen),

sammansatt av ordföranden E. Martins Ribeiro samt domarna S. Papasavvas (referent) och A. Dittrich,

justitiesekreterare: biträdande justitiesekreteraren B. Pastor,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 2 juli 2009,

följande

Dom

Bakgrunden till målet

1 Den belgiska skatteordningen för samordningscenter, som utgör ett avsteg från allmänna bestämmelser, har införts genom kunglig kungörelse nr 187 av den 30 december 1982 om bildande av samordningscenter (*Moniteur belge* av den 13 januari 1983, s. 502), vilken har kompletterats och ändrats vid flera tillfällen.

2 För att omfattas av skatteordningen ska centren först ha beviljats en individuell koncession genom kunglig kungörelse. För att få denna koncession ska samordningscentren ingå i en multinationell koncern med ett kapital och reserver som uppgår till minst 1 miljard belgiska franc (BEF) samt ha en årlig omsättning vars konsoliderade värde är minst 10 miljarder BEF. Endast viss verksamhet som är förberedande,

stödjande eller centraliserande godkänns, och företag inom den finansiella sektorn omfattas inte av skatteordningen. Centren ska under sina första två verksamhetsår ge sysselsättning åt minst tio heltidsanställda personer i Belgien.

3 Koncessionen som beviljas centret gäller i tio år. Giltighetstiden kan förlängas med ytterligare en tioårsperiod.

4 Europeiska gemenskapernas kommission granskade skatteordningen för samordningscenter när den infördes. I beslut som meddelades i form av skrivelser av den 16 maj 1984 och den 9 mars 1987 fann kommissionen särskilt att en sådan ordning, som baserade sig på ett system där samordningscentrens inkomster fastställs schablonmässigt, inte utgjorde något stöd.

5 Efter att den 11 november 1998 ha antagit ett meddelande om tillämpningen av reglerna om statligt stöd på åtgärder som omfattar direkt beskattning av företag (EGT C 384, s. 3), företog kommissionen en allmän granskning av medlemsstaternas skattelagstiftningar med utgångspunkt i reglerna om statligt stöd.

6 Inom ramen för denna granskning begärde kommissionen den 12 februari 1999 vissa upplysningar från de belgiska myndigheterna, som bland annat gällde ordningen för samordningscenter. De belgiska myndigheterna svarade i mars år 1999.

7 I juli år 2000 informerades dessa myndigheter av kommissionens tjänstemän om att ordningen syntes utgöra ett statligt stöd. För att inleda samarbetsförfarandet enligt artikel 17.2 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel [88 EG] (EGT L 83, s. 1), gav kommissionens tjänstemän de belgiska myndigheterna tillfälle att inkomma med sina synpunkter inom en månad.

8 Den 11 juli 2001 antog kommissionen fyra förslag till lämpliga åtgärder med stöd av artikel 88.1 EG, bland annat i förhållande till ordningen för samordningscenter. Den föreslog att de belgiska myndigheterna skulle gå med på att göra ett visst antal ändringar i denna ordning, medan de center som hade fått koncession innan dessa åtgärder godtogs skulle fortsätta att omfattas av den tidigare ordningen till och med den 31 december 2005, som en övergångsåtgärd.

9 Eftersom de lämpliga åtgärder som kommissionen hade föreslagit inte godtogs av de belgiska myndigheterna, inledde kommissionen det formella granskningsförfarandet i enlighet med artikel 19.2 i förordning nr 659/1999 genom ett beslut som delgavs genom en skrivelse av den 27 februari 2002 (EGT C 147, s. 2). Kommissionen uppmanade Konungariket Belgien särskilt att inkomma med sina synpunkter och tillhandahålla all relevant information för bedömningen av den ifrågavarande åtgärden. Den uppmanade även denna medlemsstat och berörda tredje parter att inkomma med sina synpunkter och tillhandahålla all relevant information för bedömningen av huruvida de som omfattades av den ifrågavarande ordningen hade berättigade förväntningar som gjorde det nödvändigt att föreskriva övergångsbestämmelser.

10 Efter det formella granskningsförfarandet antog kommissionen beslut 2003/757/EG av den 17 februari 2003 om den stödordning som Belgien har genomfört till förmån för samordningscenter som är etablerade i Belgien (EUT L 282, s. 25) (nedan kallat beslut 2003).

11 I artiklarna 1 och 2 i beslut 2003 anges följande:

”*Artikel 1*

Den skatteordning som för närvarande gäller i Belgien till förmån för samordningscenter vilka beviljats koncession på grundval av det kungliga beslutet nr 187 är en stödordning som är oförenlig med den gemensamma marknaden.

Artikel 2

Belgien skall upphäva den stödordning som nämns i artikel 1 eller ändra den så att den blir förenlig med den gemensamma marknaden.

Från och med dagen för delgivningen av detta beslut får den förmån som denna ordning eller delar av denna medför inte längre beviljas nya stödmottagare och inte heller upprätthållas genom att gällande koncessioner förlängs.

De center som beviljades koncession före den 31 december 2000 får upprätthålla ordningen till dess att koncessioner som gäller vid tidpunkten för delgivningen av detta beslut upphör att gälla, dock senast till och med den 31 december 2010. I enlighet med [andra stycket] gäller att om koncessionen förlängs före detta datum, får den fördel som följer av den ordning som är föremål för detta beslut inte längre beviljas ens tillfälligt."

12 Redan den 6 mars 2003 vände sig Konungariket Belgien till både kommissionen och rådet och begärde att "nödvändiga åtgärder [skulle] vidtas för att de koncessioner, för samordningscenter, som löp[te] ut den 17 februari 2003 [skulle] kunna förlängas fram till den 31 december 2005". Denna begäran upprepades den 20 mars och den 26 maj 2003 på grundval av artikel 88.2 tredje stycket EG.

13 Konungariket Belgien och förbundet Forum 187, som samordningscentren är anslutna till, väckte den 25 april respektive den 28 april 2003 talan och framställde yrkanden om uppskov och ogiltigförklaring avseende hela eller delar av beslut 2003 (de förenade målen C-182/03 och T-140/03, sedermera mål C-217/03, och de förenade målen C-182/03 R och T-140/03 R, sedermera mål C-217/03 R).

14 Domstolens ordförande meddelade i beslut av den 26 juni 2003 i de förenade målen C-182/03 R och C-217/03 R, Belgien och Forum 187 mot kommissionen (REG 2003, s. I-6887) (nedan kallat beslutet Forum 187), att det överklagade beslutet tills vidare inte fick verkställas, i den del Konungariket Belgien däri förbjöds att förlänga de koncessioner för samordningscenter som gällde vid tiden för delgivningen av sistnämnda beslut.

15 De belgiska myndigheterna förlängde, i enlighet med beslutet Forum 187, giltighetstiden för koncessionerna för de samordningscenter vars koncessioner löpte ut mellan den 17 februari 2003 och den 31 december 2005. Giltighetstiden för dessa koncessioner, däribland sökandens, förlängdes med en period som löpte ut den 31 december 2005, bortsett från fyra center för vilka koncessionernas giltighetstid förlängdes på obestämd tid.

16 I beslut 2003/531/EG av den 16 juli 2003 om den belgiska regeringens beviljande av stöd till vissa samordningscenter i Belgien (EUT L 184, s. 17), som rådet antog med stöd av artikel 88.2 EG, förklarades att ”[d]et stöd som Belgien avs[åg] att till och med den 31 december 2005 bevilja de företag som den 31 december 2000 var godkända som samordningscentrum enligt kunglig förordning nr 187 ... och vars godkännande löper ut mellan den 17 februari 2003 och den 31 december 2005” var förenligt med den gemensamma marknaden. Kommissionen väckte den 24 september 2003 en talan om ogiltigförklaring av detta beslut (mål C-399/03).

17 Domstolen ogiltigförklarade den 22 juni 2006 delar av beslut 2003, eftersom det däri inte föreskrevs några övergångsbestämmelser för de samordningscenter vars ansökningar om förlängda koncessioner var föremål för handläggning vid tidpunkten för delgivningen av det nämnda beslutet eller vars koncessioner löpte ut samtidigt med, eller kort efter, denna delgivning (dom av den 22 juni 2006 i de förenade målen C-182/03 och C-217/03, Belgien och Forum 187 mot kommissionen, REG 2006, s. I-5479)(nedan kallad domen Forum 187). Samma dag ogiltigförklarade domstolen även beslut 2003/531 genom dom i mål C-399/03, kommissionen mot rådet (REG 2006, s. I-5629).

18 Genom en skrivelse av den 4 juli 2006 uppmanade kommissionen de belgiska myndigheterna att inom en frist på 20 arbetsdagar lämna vissa upplysningar till den inför fastställandet av vilka åtgärder som föranleddes av domen Forum 187.

19 Den 27 december 2006 antog Belgien en lag som omfattade olika bestämmelser (*Moniteur belge* av den 28 december 2006, s. 75266) (nedan kallad 2006 års lag), som gjorde det möjligt att fram till och med den 31 december 2010 förlänga koncessionstiden för alla samordningscenter som så begärde, vid behov med retroaktiv verkan. Förutom de center som till följd av beslutet Forum 187 fick sina koncessioner förlängda mellan den 17 februari 2003 och den 31 december 2005, möjliggjorde 2006 års lag även en förlängning för de center vars koncessioner löpte ut mellan den 1 januari 2006 och den 31 december 2010, samt för ett ospecificerat antal center vars koncessioner löpte ut senast den 31 december 2005, men som ännu inte hade ansökt om förlängning. Denna lag anmäldes inte till kommissionen enligt artikel 88.3 EG, men dess ikraftträdande villkorades av att kommissionen bekräftade att den inte hade några invändningar mot lagen.

20 Efter flera påminnelser och skriftväxling med kommissionen tillhandahöll de belgiska myndigheterna den 16 januari 2007 kommissionen de upplysningar som den hade begärt den 4 juli 2006. De belgiska myndigheterna inkom med kompletterande upplysningar genom skrivelser av den 8 februari och den 16 februari 2007. Dessutom anordnades tre möten mellan kommissionen och nämnda myndigheter, den 5 februari, den 15 februari och den 5 mars 2007.

21 Kommissionen underrättade de belgiska myndigheterna genom skrivelse av den 21 mars 2007 om dess beslut att utvidga det formella granskningsförfarande som hade inletts den 27 februari 2002 avseende ordningen för samordningscenter. Detta beslut liksom anmodan till berörda parter att inkomma med synpunkter beträffande de lämpliga övergångbestämmelser som kommissionen enligt domen Forum 187 borde ha beslutat om, tillkännagavs i *Europeiska unionens officiella tidning* den 16 maj 2007 (EUT C 110, s. 20).

22 Kommissionen antog vid utgången av detta formella granskningsförfarande beslut 2008/283/EG av den 13 november 2007 om den stödordning som Belgien har genomfört till förmån för samordningscenter som är etablerade i Belgien och om ändring av beslut 2003 (EUT L 90, 2008, s. 7) (nedan kallat det angripna beslutet).

23 För det första innebar det angripna beslutet att artikel 2 i beslut 2003 ändrades så att de samordningscenter vars ansökningar om förlängda koncessioner var föremål för handläggning vid tidpunkten för delgivningen av beslut 2003, eller vars koncessioner löpte ut samtidigt med, eller kort efter, delgivning av detta beslut, det vill säga mellan den 18 februari 2003 och den 31 december 2005, fick omfattas av skatteordningen fram till den 31 december 2005 och kunde få förlängda koncessioner fram till sistnämnda datum. Vad beträffar de fyra center som hade fått förlängda koncessioner på obestämd tid till följd av beslutet Forum 187, angavs det i det angripna beslutet att kommissionens pressmeddelande från den 16 juli 2003 hade kunnat ge upphov till berättigade förväntningar hos dessa center om att den ifrågavarande ordningen skulle tillämpas på dem fram till domstolens dom i målet rörande huvudsaken. Med hänsyn till att domstolens dom meddelades den 22 juni 2006 och till åtgärdens skattekaraktär, medför principen om berättigade förväntningar att den ifrågavarande ordningen får tillämpas på dessa samordningscenter fram till slutet av den innevarande ordinarie beskattningsperiod som löpte vid tidpunkten för domen. Genom det angripna beslutet förklarades slutligen 2006 års lag vara oförenlig med den gemensamma marknaden i den del ordningen för samordningscenter förlängdes till att gälla för tid efter den 31 december 2005.

24 Artikel 1 i det angripna beslutet har följande lydelse:

”I artikel 2 i beslut [2003] ska följande text införas:

’De samordningscenter vars ansökan om förlängd koncession var föremål för handläggning vid tidpunkten för delgivningen av det överklagade beslutet eller vars koncession löpte ut samtidigt med, eller kort efter, delgivningen av nämnda beslut, det vill säga mellan tidpunkten för delgivning och den 31 december 2005, får fortsätta att omfattas av skatteordningen till förmån för samordningscentren fram till den

31 december 2005. Den förlängda koncessionen för dessa samordningscenter beviljas fram till som längst den 31 december 2005.'"

25 Enligt artikel 2 i det angripna beslutet gäller följande:

"De fyra samordningscenter i Belgien vars koncession förlängts på obestämd tid på grundval av … beslut[et] [Forum 187] … får fortsätta att omfattas av stödordningen till förmån för samordningscenter fram till utgången av innevarande ordinarie beskattningsperiod den 22 juni 2006."

26 I artikel 3 i det angripna beslutet anges följande:

"… 2006 [års lag] är oförenlig med den gemensamma marknaden i den del bestämmelserna syftar till att genom nya beslut om förlängd koncession förlänga stödordningen till förmån för samordningscentren efter den 31 december 2005.

Kommissionen uppmanar därför Belgien att avstå från att sätta i kraft de berörda bestämmelserna i … 2006 [års lag]."

27 Artikel 4 i det angripna beslutet har följande lydelse:

"Artikel 1 ska tillämpas från den 18 februari 2003."

Förfarande och parternas yrkanden

28 Sökanden har väckt förevarande talan genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 22 februari 2008.

29 Sökandena begärde, genom separat handling som ingavs samma dag, med stöd av artikel 76a i förstainstansrättens rättegångsregler, att målet skulle handläggas skyndsamt. Kommissionen ingav ett yttrande över denna begäran den 13 mars 2008, efter den fastställda fristen. Den 17 mars 2008 beslutade ordföranden på förstainstansrättens åttonde avdelning att yttrandet skulle tas in i akten med handlingarna i målet. Begäran om skyndsam handläggning avslogs genom förstainstansrättens (åttonde avdelningen) beslut av den 19 mars 2008.

30 På grundval av referentens rapport beslutade förstainstansrätten att inleda det muntliga förfarandet.

31 Parterna utvecklade sin talan och svarade på förstainstansrättens frågor vid förhandlingen den 2 juli 2009.

32 Kommissionen anmodades vid förhandlingen att komplettera akten med handlingarna i målet genom att inge den kungliga kungörelsen av den 19 december 2008 om anpassning av skattelagstiftningen om tilläggsbelopp när förskottsinbetalning inte görs av vissa samordningscenter eller när sådan inbetalning är otillräcklig (*Moniteur belge* av den 30 december 2008, s. 68976), sedan sökanden förklarat att den inte hade något att erinra mot detta. Kommissionen efterkom begäran genom skrivelse som ingavs till förstainstansrättens kansli den 3 juli 2009.

33 Det muntliga förfarandet avslutades därefter den 13 juli 2009.

34 Sökanden har yrkat att tribunalen ska

— ogiltigförklara det angripna beslutet, eftersom det i beslutet inte föreskrivs en lämplig övergångsperiod, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

35 Kommissionen har yrkat att tribunalen ska

— avvisa eller ogilla talan, och

— förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

36 Utan att framställa en formell invändning om rättegångshinder enligt artikel 114 i rättegångsreglerna, har kommissionen gjort gällande att talan inte kan tas upp till prövning i sak, eftersom sökanden inte har något berättigat intresse av att få saken prövad och eftersom den inte direkt berörs av det angripna beslutet. Tribunalen kommer först att pröva huruvida det föreligger ett rättegångshinder av det skälet att ett berättigat intresse av att få saken prövad saknas.

Parternas argument

37 Kommissionen har påmint om att de belgiska myndigheterna, till följd av beslutet Forum 187, endast förlängde giltighetstiden för sökandens koncession fram till den 31 december 2005. Sökanden ansökte därefter vid flera tillfällen om att dess koncession skulle förlängas fram till den 31 december 2010. Ansökningarna beviljades emellertid inte av de belgiska myndigheterna. Kommissionen har också hävdat att sökanden, när talan väcktes, inte hade någon rätt att få omfattas av den aktuella ordningen som den hade kunnat göra gällande gentemot de belgiska myndigheterna. Det framgår tvärtom att nämnda myndigheter avsiktligt begränsade giltighetstiden för sökandens koncession till den 31 december 2005, då den i det angripna beslutet fastställda övergångsperioden löpte ut. Enligt kommissionen fastställdes rättsläget för sökanden således definitivt genom de belgiska myndigheternas beslut att begränsa giltighetstiden för sökandens koncession till den 31 december 2005. Detta beslut har aldrig ifrågasatts vid en belgisk domstol.

38 Genom det angripna beslutet bekräftades följaktligen endast att sökanden hade rätt att omfattas av den aktuella ordningen fram till dess att giltighetstiden för nämnda koncession hade löpt ut. Datumet den 31 december 2005 hade först fastställts av de belgiska myndigheterna och därefter bekräftats i det angripna beslutet. Den i det angripna beslutet fastställda övergångsperioden grundar sig dessutom på det förhållandet att förlängningen av koncession för samtliga center, med undantag av fyra av dem, fram till en bestämd dag (medan det i beslutet Forum 187 inte fastställdes någon sådan tidpunkt) utgjorde en bekräftelse av den uppfattning som de belgiska myndigheterna och samordningscentren hade om en lämplig övergångsperiod. Nämnda datum motsvarar nämligen det mål som de belgiska myndigheterna anmälde till gemenskapsmyndigheterna, såsom framgår av skäl 1 i beslut 2003/531.

39 Vad beträffar sökandens argument att de belgiska myndigheternas val att begränsa den aktuella förlängningen till den 31 december 2005 följer av strävan att uppfylla de skyldigheter som myndigheterna har enligt gemenskapsrätten, har kommissionen genmält att nämnda myndigheter ensidigt beslutade att begränsa giltighetstiden för sökandens koncession till den 31 december 2005, utan att de var tvungna att göra så enligt gemenskapsrätten. Beslutet Forum 187 innebar nämligen att beslut 2003 tills vidare inte fick verkställas, i den del det utgjorde förbud mot att förlänga giltighetstiden för samordningscentrens koncessioner, utan att det föreskrevs någon tidsgräns för förlängningarna. De belgiska myndigheterna beviljade för övrigt vissa center en förlängning som var mer omfattande, medan de inte beviljade sökanden en sådan trots att de kunde göra det till följd av beslutet Forum 187.

40 Vad gäller sökandens påstående att den, genom en strikt tillämpning av belgisk rätt, har rätt att få giltighetstiden för dess koncession förlängd med tio år, har kommissionen genmält att det inte ankommer på unionens myndigheter att uttala sig om hur belgisk rätt ska tolkas. Även om sökanden hade en sådan rätt, borde den, enligt kommissionen, ändå ha gjort gällande denna vid domstol, genom att ifrågasätta begränsningen av giltighetstiden för dess koncession, vilket sökanden inte har gjort. Underlåtenheten att väcka en sådan talan förefaller, enligt kommissionens mening, ha medfört att begränsningen av giltighetstiden för sökandens koncession blev definitiv. Kommissionen har för övrigt gjort gällande att sökanden inte har förklarat på vilket sätt underlåtenheten att väcka talan skulle vara irrelevant, såsom sökanden har påstått.

41 Mot denna bakgrund anser kommissionen att sökanden inte har något intresse av att utverka en ogiltigförklaring av det angripna beslutet på den grunden att det i beslutet inte föreskrivs någon lämplig övergångsperiod. Sökanden har inte gjort gällande något faktiskt rättsligt intresse och den har inte lämnat någon uppgift som visar att de belgiska myndigheterna hade för avsikt att förlänga giltighetstiden för sökandens koncession längre än till den 31 december 2005.

42 Sökanden har hävdat att den har ett eget faktiskt intresse av att väcka talan mot det angripna beslutet.

43 Sökanden har först bestritt att det bara är de center som har en koncession när de väcker talan mot det angripna beslutet som är berättigade att få talan prövad. Det skulle innebära att sökanden inte hade någon möjlighet att väcka talan mot det angripna beslutet. Sökanden anser följaktligen att den omständigheten att möjligheten att ta upp en talan till sakprövning görs beroende av att det finns en formell koncession när talan väcks, inte är relevant när en sådan koncession är avhängig av hur den i det angripna beslutet fastställda övergångsperioden definieras.

44 Sökanden har vidare hävdat att det föreligger en rätt att omfattas av ordningen för samordningscenter. Sökanden har i detta hänseende först bestritt att begränsningen av koncessionernas giltighetstid till den 31 december 2005 är en följd av att de belgiska myndigheterna medger att en övergångsperiod som löper ut detta datum är lämplig. Begränsningen är nämligen endast en följd av Belgiens skyldighet att följa

de beslut som meddelats av unionens myndigheter, särskilt beslut 2003 och beslutet Forum 187. Den omständigheten att de belgiska myndigheterna själva har rättat sig efter dessa beslut kan, enligt sökanden, inte med framgång användas som ett argument för att inte anse att sökanden har ett berättigat intresse av att få saken prövad. Sökanden har vidare bestritt att den aktuella begränsningen utgör en frivillig handling från de belgiska myndigheternas sida. Sökanden har härvid grundat sig på det förhållandet att de belgiska myndigheterna, till följd av domen Forum 187, uppmanade de center som berördes av nämnda dom att begära en bekräftelse av deras koncession, samt på antagandet av 2006 års lag och arbetet med denna i parlamentet. Även om den aktuella begränsningen var frivillig, anser sökanden att de belgiska myndigheterna inte hade rätt att besluta om begränsningen enligt den kungliga kungörelsen nr 187, på vilken sökanden grundar sin rätt avseende koncessionens giltighetstid.

45 Sökanden har gjort gällande att dess berättigade intresse av att få saken prövad består i att det bekräftas att den aktuella ordningen ska upprätthållas längre än till den 31 december 2005 och att de belgiska myndigheterna tillämpar den kungliga kungörelsen nr 187. Sökanden har, med hänvisning till rättspraxis, närmare bestämt hävdat att den kan göra gällande sina rättigheter vid de belgiska myndigheterna och att den, i enlighet med den kungliga kungörelsen nr 187, har rätt att få giltighetstiden för den koncession vars giltighet löpte ut den 31 december 2005 förlängd till den 31 december 2010, vilket motiverar sökandens berättigade intresse av att få saken prövad.

46 Sökanden har dessutom bestritt påståendet att den inte hade lämnat någon uppgift som visar att de belgiska myndigheterna hade för avsikt att förlänga giltighetstiden för sökandens koncession längre än till den 31 december 2005. Sökanden anser att den skrivelse som nämnda myndigheter sände till sökanden den 11 juni 2008 utgör en sådan uppgift.

47 Sökanden har slutligen påstått att några slutsatser inte kan dras av det förhållandet att de belgiska myndigheterna inte har begärt att det angripna beslutet ska ogiltigförklaras. Den omständigheten att sökanden inte har väckt talan mot den kungliga kungörelsen av den 10 juni 2004 saknar relevans för prövningen av frågan huruvida förevarande talan kan tas upp till sakprövning. Varje talan mot de belgiska myndigheterna saknar för övrigt all verkan, så länge som någon lämplig övergångsperiod inte har fastställts.

Tribunalens bedömning

48 Förstainstansrätten erinrar i detta avseende om att enligt fast rättspraxis ska en talan om ogiltigförklaring som har väckts av en fysisk eller juridisk person endast prövas i den mån som denne har ett berättigat intresse av att rättsakten ogiltigförklaras. Ett sådant intresse föreligger endast om ogiltigförklaringen av denna rättsakt i sig kan få rättsliga följder för den part som har väckt talan, och talan kan medföra en fördel för denna part (se förstainstansrättens beslut av den 30 april 2007 i mål T-387/04, EnBW Energie Baden-Württemberg mot kommissionen, REG 2007, s. II-1195, punkt 96 och där angiven rättspraxis).

49 Det berättigade intresset av att få saken prövad ska vara ett faktiskt intresse (förstainstansrättens dom av den 17 september 1992 i mål T-138/89, NBV och NVB mot kommissionen, REG 1992, s. II-2181, punkt 33) och det ska bedömas den dag talan väcks (domstolens dom av den 16 december 1963 i mål 14/63, Forges de Clabecq mot Höga myndigheten, REG 1963, s. 719 och s. 748, och förstainstansrättens dom av den 24 april 2001 i mål T-159/98, Torre m.fl. mot kommissionen, REGP 2001, s. I–A-83 och s. II-395, punkt 28). Detta intresse måste bestå fram till dess det rättsliga avgörandet meddelas, annars kan rätten besluta att det inte längre finns anledning att döma i saken (se, för ett liknande resonemang, domstolens dom av den 7 juni 2007 i mål C-362/05 P, Wunenburger mot kommissionen, REG 2007, s. I-4333, punkt 42 och där angiven rättspraxis).

50 Det ska i förevarande fall först erinras om att enligt artikel 1 i det angripna beslutet, genom vilken artikel 2 i beslut 2003 ändras, fick sökanden fortsätta att omfattas av ordningen för samordningscentren fram till den 31 december 2005.

51 Det ska vidare påpekas att de belgiska myndigheterna, till följd av beslutet Forum 187, genom en kunglig kungörelse av den 10 juni 2004, förlängde giltighetstiden för sökandens koncession fram till den 31 december 2005 och att sökanden, trots sina ansökningar hos de belgiska myndigheterna, inte kunde utverka ett upprätthållande eller

en förlängning av giltighetstiden för den koncession som hade beviljats genom den kungliga kungörelsen.

52 Det ska i detta hänseende konstateras att begränsningen av giltighetstiden för sökandens koncession till den 31 december 2005 beslutades av de belgiska myndigheterna själva, utan att de var tvungna att göra så. Beslutet Forum 187 innebar nämligen att beslut 2003 tills vidare inte fick verkställas, i den del det utgjorde förbud mot att förlänga giltighetstiden för samordningscentrens koncessioner, utan att det föreskrevs någon annan tidsgräns för förlängningarna än den som meddelats genom domstolens dom i målet rörande huvudsaken. Såsom sökanden för övrigt medgav vid förhandlingen som svar på en fråga från tribunalen, hade de belgiska myndigheterna kunnat förlänga giltighetstiden för sökandens koncession på obestämd tid, vilket för övrigt skedde beträffande fyra center, trots att förlängningen, enligt beslutet Forum 187, inte kunde få några verkningar efter det att domen Forum 187 hade meddelats. Sökanden kan följaktligen inte vinna framgång med sina argument att de belgiska myndigheternas begränsning av giltighetstiden för sökandens koncession till den 31 december 2005 var en följd av Konungariket Belgiens skyldighet att uppfylla sina skyldigheter enligt gemenskapsrätten. Sökanden kan inte heller vinna framgång med de argument genom vilka den har bestritt att begränsningen utgör en frivillig handling från de belgiska myndigheternas sida.

53 Av det föregående framgår att sökanden, sedan den 31 december 2005, inte längre har någon koncession som är giltig enligt belgisk rätt och följaktligen inte längre har något giltigt anspråk på att omfattas av skatteordningen för samordningscenter. I sin ansökan har sökanden emellertid påstått att den alltjämt omfattades av denna ordning efter den 31 december 2005, bland annat under åren 2006 och 2007. Sökanden uppgav i sin replik, som svar på en fråga från tribunalen angående detta påstående, att det skulle förstås på så sätt att sökanden, under åren 2006 och 2007, krävde att nämnda ordning skulle tillämpas. Kravet kom, enligt sökanden, bland annat till uttryck genom den till de belgiska myndigheterna ingivna begäran om bekräftelse av att ställningen som samordningscenter skulle bestå till den 31 december 2010, genom de ingivna skattedeklarationerna för åren 2006 och 2007, med tillämpning av den aktuella ordningen, och slutligen genom en oförändrad uppgift från de belgiska skattemyndigheterna om sökandens ställning. Sökanden kan emellertid inte vinna framgång med denna argumentering. Den omständigheten att det begärs att ordningen ska tillämpas kan nämligen inte läggas till grund för en bedömning enligt vilken sökanden har fortsatt att omfattas av ordningen, enligt belgisk rätt.

54 Under dessa omständigheter anser tribunalen att sökanden inte med framgång kan göra gällande anspråk på att det ska tillämpas en övergångsperiod, i den mening som avses i domen Forum 187, som sträcker sig längre än den som fastställts i det angripna beslutet, det vill säga längre än till den 31 december 2005.

55 Själva syftet med en övergångsperiod är att säkerställa en övergång mellan två olika situationer. I förevarande fall rör det sig om en övergång mellan den situation där sökanden omfattas av en skatteordning för samordningscenter och den situation där sökanden inte längre omfattas av en sådan ordning. Det följer av domen Forum 187 (punkt 163) att de center som omfattas av denna dom, till vilka sökanden hör, bör få en rimlig övergångsperiod för att anpassa sig till följderna av beslut 2003.

56 Med hänsyn till att sökanden sedan den 31 december 2005 inte längre omfattas av skatteordningen för samordningscenter kan inte varje period under vilken sökanden efter detta datum omfattas av den aktuella ordningen betraktas som en period som har till ändamål att göra det möjligt för sökanden att anpassa sig, eftersom sökanden redan befinner sig i en ny situation. För det fall förevarande talan skulle vinna bifall kan inte sökanden beviljas en övergångsperiod retroaktivt för tiden efter den 31 december 2005, eftersom en sådan period skulle vara ändamålslös.

57 Det framgår för övrigt av beslut Forum 187 att det är omöjligt, även retroaktivt, att åtnjuta en längre övergångsperiod för det fall centren inte längre har giltiga koncessioner. Vid prövningen av ansökan om uppskov med verkställigheten av beslut 2003, som innebar ett förbud mot att förlänga giltighetstiden för vissa centers koncessioner, uttalade domstolens ordförande nämligen att om det yrkade uppskovet inte beviljades, skulle ett beslut i målet rörande huvudsaken till förmån för sökandena, vilket gäller övergångssystemet, i stort sett inte få någon effekt, eftersom eventuella finansiella åtgärder inte retroaktivt skulle kunna återställa stabiliteten i regelverket för samordningscentren (beslut Forum 187, punkt 146).

58 Det följer av det anförda och med hänsyn till ändamålet med talan, som är att det angripna beslutet ska ogiltigförklaras eftersom det i beslutet inte föreskrivs en lämplig övergångsperiod, att en ogiltigförklaring av beslutet på denna grund inte skulle medföra någon fördel för sökanden.

59 Inget av sökandens argument påverkar ovannämnda överväganden.

60 Vad beträffar sökandens argument att dess intresse består i att den aktuella ordningen ska upprätthållas längre än till den 31 december 2005 och att de belgiska myndigheterna ska tillämpa den kungliga kungörelsen nr 187, följer det visserligen av rättspraxis att om det inte kan uteslutas att en sökande kan göra gällande vissa anspråk vid nationella myndigheter, eller att sökandens ansökan åtminstone kan prövas av dessa myndigheter, för det fall talan vinner bifall, innebär detta att det föreligger ett berättigat intresse av att få talan prövad (se, för ett liknande resonemang, förstainstansrättens dom av den 22 november 2001 i mål T-9/98, Mitteldeutsche Erdöl-Raffinerie mot kommissionen, REG 2001, s. II-3367, punkterna 34 och 38, och av den 12 september 2007 i mål T-348/03, Koninklijke Friesland Foods mot kommissionen, ej publicerad i rättsfallssamlingen, punkt 72).

61 Det kan i förevarande fall emellertid konstateras att även om talan bifölls, skulle sökanden inte kunna göra gällande något anspråk vid de belgiska myndigheterna som särskilt avser den övergångsperiod som den omfattas av, vilket är föremålet för förevarande tvist. Det följer nämligen av det ovan anförda att de belgiska myndigheterna inte ens retroaktivt kan bevilja sökanden en förlängning av den övergångsperiod som den beviljats, eftersom sökanden inte längre omfattas av skatteordningen för samordningscenter. Det ska även framhållas att bestämmelserna i beslut 2003, enligt vilka den nämnda stödordningen inte var förenlig med den gemensamma marknaden och enligt vilka de belgiska myndigheterna förpliktades att upphäva eller ändra denna ordning för att den skulle bli förenlig med den gemensamma marknaden, inte har ogiltigförklarats av domstolen i domen Forum 187. Dessa bestämmelser får därför verkningar från antagandet av beslut 2003 på så sätt att de belgiska myndigheterna inte kan bevilja en förlängning av giltighetstiden för sökandens koncession endast på grundval av den kungliga kungörelsen nr 187. Om det angripna beslutet

ogiltigförklarades skulle för övrigt ett nytt beslut av kommissionen vara nödvändigt för att ange den nya övergångsperiod som skulle gälla för centren, eftersom det inte ankommer på tribunalen att, i samband med en talan om ogiltigförklaring, ersätta det angripna beslutet med ett annat beslut eller ändra beslutet (domstolens beslut av den 11 maj 2000 i mål C-428/98 P, Deutsche Post mot IECC och kommissionen, REG 2000, s. I-3061, punkt 28, och förstainstansrättens dom av den 26 september 2002 i mål T-199/99, Sgaravatti Mediterranea mot kommissionen, REG 2002, s. II-3731, punkt 141).

62 Under dessa förutsättningar ska det konstateras dels att sökanden inte kan grunda sitt berättigade intresse av att få saken prövad på den kungliga kungörelsen nr 187 efter den 31 december 2005, dels att det faktum att de belgiska myndigheterna inte har uteslutit att sökanden kan komma att omfattas av den ifrågavarande ordningen efter detta datum inte är relevant.

63 Det kan för övrigt påpekas att en sökande inte kan åberopa framtida och osäkra förhållanden för att motivera en talan om ogiltigförklaring av den angripna rättsakten (se förstainstansrättens dom av den 14 april 2005 i mål T-141/03, Sniace mot kommissionen, REG 2005, s. II-1197, punkt 26 och där angiven rättspraxis). Oavsett ovannämnda överväganden kan ingen bevisning som sökanden har åberopat läggas till grund för att med säkerhet fastställa att de belgiska myndigheterna, om det angripna beslutet ogiltigförklarades, skulle förlänga giltighetstiden för sökandens koncession retroaktivt för tid efter den 31 december 2005, på grundval av den kungliga kungörelsen nr 187. I synnerhet framgår detta varken av de skrivelser från de belgiska myndigheterna som bifogats ansökan, vilka i huvudsak endast utgör en bekräftelse av att sökandens skrivelser mottagits, eller av myndigheternas skrivelse av den 11 juni 2008, som bifogats repliken. Det anges i sistnämnda skrivelse att den belgiska skatteförvaltningen, så länge som förevarande talan inte slutgiltigt har avgjorts, inte kommer att genomföra någon skattehöjning eller meddela andra administrativa sanktioner eller straffavgifter till följd av avslaget på den i sökandens skattedeklarationer framställda begäran att ordningen för samordningscenter ska tillämpas. Till skillnad från vad sökanden har påstått kan det av dessa uppgifter inte anses framgå, med säkerhet och villkorslöst, att de belgiska myndigheterna hade för avsikt att förlänga giltighetstiden för sökandens koncession längre än till den 31 december 2005. Det motsägs faktiskt av den omständigheten att de belgiska myndigheterna meddelade taxeringsbeslut för beskattningsåren 2006 och 2007 inom ramen för det skattesystem som normalt tillämpas.

64 2006 års lag kan hur som helst inte motivera att sökanden har ett berättigat intresse av att få saken prövad. Bestämmelserna i denna lag om en skatteordning för samordningscenter har inte trätt i kraft. Enligt artikel 298 i denna lag skulle ikraftträdandet av bestämmelserna fastställas genom kunglig kungörelse som antagits av Conseil des ministres, vilket inte skett. Som framgår av skäl 18 i det angripna beslutet villkorade de belgiska myndigheterna lagens ikraftträdande av att kommissionen bekräftade att den inte hade några invändningar mot lagen. I artikel 3 i det angripna beslutet anges emellertid att 2006 års lag är oförenlig med den gemensamma marknaden i den del bestämmelserna syftar till att genom nya beslut om förlängd koncession förlänga stödordningen till förmån för samordningscentren efter den 31 december 2005. De belgiska myndigheterna har, som framgår av skäl 6 i den kungliga kungörelsen av den 19 december 2008, ”accepterat det [angripna] beslutet … att [2006 års lag] [inte] ska träda i kraft” i den del den rör ordningen för samordningscenter. De har informerat berörda skattebetalare om detta. De belgiska myndigheterna har således inte för avsikt att sätta i kraft denna lag. Det kan för övrigt påpekas att sökanden inte uttryckligen har bestritt det angripna beslutet i den del det rör 2006 års lag och att sökanden vid förhandlingen bekräftade att den inte behövde åberopa nämnda lag.

65 Sökanden kan slutligen inte vinna framgång med argumenten att möjligheten att ta upp talan till sakprövning inte får göras beroende av att det finns en koncession när talan väcks, när en sådan koncession är avhängig av hur den i det angripna beslutet fastställda övergångsperioden definieras. Såsom framgår av det ovan anförda fastställdes tidpunkten då sökanden inte längre omfattades av en giltig koncession, och då den följaktligen skulle ha vidtagit de nödvändiga åtgärderna för att anpassa sig, i första hand av de belgiska myndigheterna själva och inte genom det angripna beslutet. Frågan huruvida denna talan kan tas upp till sakprövning är dessutom beroende av huruvida sökanden har ett berättigat intresse av att få saken prövad och inte av huruvida det fanns en giltig koncession när talan väcktes, även om denna omständighet kan påverka prövningen av huruvida det finns ett berättigat intresse av att få saken prövad.

66 Mot bakgrund av det ovan anförda finner tribunalen att sökanden inte har något berättigat intresse av att få saken prövad.

67 Talan ska följaktligen avvisas, utan att den grund som kommissionen åberopat till stöd för avvisningsyrkandet och som avser att sökanden inte direkt berörs behöver prövas.

Rättegångskostnader

68 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna ska tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att sökanden ska förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom sökanden har tappat målet ska kommissionens yrkande bifallas.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (åttonde avdelningen)

följande:

1) Talan avvisas.

2) Centre de coordination Carrefour SNC ska ersätta rättegångskostnaderna.

Martins Ribeiro Papasavvas Dittrich

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 18 mars 2010.

Underskrifter